

почита ихна память. Едному же отъ нихъ Наму, посвященъ е и монастырь, кой то стои и до днесъ, до 10 часа отстоящъ отъ Охрида при езеро, кое то сега убо носи истое име, а въ старое време называшесе Лихнидонъ.

Кирилль и Методій послѣ отидоха въ лѣто Господне 863. въ Моравія, и тамо проповѣдуваха слово Божіе: гдѣ то Методій убо быде поставленъ Епископъ, а Кирилль отиде въ Римъ до тамошняго Архиепископа, и тамо сконча свой животъ.

Моравія тува не разумѣвай Сербская Моравія, но Моравія, коя то е при Океана и Брандигуртъ, гдѣ то живѣха Болгаре подъ име Славяне. И за това отъ оныя славяне, кой то пріяха ученіе тѣхъ учителей и вѣру Христіанску, нарекохасе и Священія книги Славянски. По право обаче требува да се дума сичко то нарѣчіе Священнаго Писанія Старо-Болгарско. И требува извѣстно тоя языкъ да са говорили тогашни те Болгаре: понеже речени те учителя Болгарски не можеха да преведать Священное писаніе на другъ языкъ, но на точноговоримый языкъ нихень, за да можать да разумѣять догмы те святая вѣры, кое то беше сичко то намѣреніе тѣхъ учителей.

Владимиръ князь Россійскій, пише Баронъ на листъ 179. прія святое крещеніе и сичкій народъ Россійскій въ лѣто Господне 1050: кое то ще се рече 190. години слѣдъ Болгаре те. Въ тыя времена пріяха и писмена и книги Старо-Болгарски.

Сербе же беха подъ Папа та и държеха вѣра Римска, и въ лѣто Господне 1130 прія святое крещеніе Неманъ Жупанъ Сербскій и малку отъ народа: а въ лѣто Господне 1190, светый Савва Архиепископъ Сербскій сынъ Неманьовъ обърна